

Zpravodaj

03/2024

MORAVSKÝCH KOPANIC

Cena Zpravodaje 40 Kč

1. ÚVOD

- Slovo redakční rady

2. INFORMACE Z OBCÍ

- OBEC STARÝ HROZENKOV
- OBEC VÁPENICE
- OBEC ŽÍTKOVÁ
- OBEC VYŠKOVEC

3. FARNÍ OKÉNKO

- Pozdrav od pátera Urbana

4. KULTURA A FOLKLÓR

- Rozloučení s prázdninami
- Hrozenkov na Slavnostech vína
- Modrý tvořivý víkend

5. ŠKOLSTVÍ

- První čtvrtletí
v ZŠ a MŠ Starý Hrozenkov

6. HISTORIE

- Z receptáře Boženy Hoferové

7. SPOLKOVÁ ČINNOST

- SPORT – FOTBAL
- VČELAŘI

8. PŘÍRODA

- Přírodovědné exkurze IS Kopanice

9. RŮZNÉ

- Kopanická osmisměrka
- Rybí kostička

10. KALENDÁŘ AKCÍ

St. Hrozenkov

Vápenice

Vyškovec

Žitková

WWW.STARYHROZENKOV.CZ

Důležitá telefonní čísla a e-maily

Obec Starý Hrozenkov	572 696 111	urad@staryhrozenkov.cz
Starosta Jan Rapant	797 621 762	starosta@staryhrozenkov.cz
Místostarosta Jan Janků	603 700 821	mistostarosta@staryhrozenkov.cz
Obec Žitková	572 696 301	ou@zitkova.cz
Obec Vyškovec	572 696 952	obec@vyskovec.cz
Obec Vápenice	572 696 113	obec@vapenice.cz
MUDr. Jozef Csipák	606 506 499	ordinace.staryhrozenkov@gmail.com
Lékárna Starý Hrozenkov	572 696 219	zahalkova.m@seznam.cz
Česká pošta Starý Hrozenkov	954 268 774	
p. Bohumil Svítok – farář	731 751 091	
RS Kord	572 696 145	rskord@staryhrozenkov.cz
Sportovní hala, bowling	603 701 560	
Informační středisko Starý Hrozenkov	572 696 323	iskopanice@iskopanice.cz
Informační centrum Žitková	733 431 310	lc.zitkova@gmail.com
DPS Starý Hrozenkov	572 696 455	dpsstaryhrozenkov@seznam.cz
Knihovna Starý Hrozenkov	572 696 110	knihovna@staryhrozenkov.cz
Mateřská škola – MŠ I.	732 240 185	jurakova@skolahrozenkov.cz
Mateřská škola – MŠ II.	608 038 420	
Základní škola	732 239 917	
Ředitel ZŠ	774 144 373	reditel@skolahrozenkov.cz
Školní družina	732 239 917 / 775 069 585	druzina@skolahrozenkov.cz
Školní jídelna	732 239 917 / 774 453 807	jidelna@skolahrozenkov.cz

Starý Hrozenkov

Obecní úřad

Pondělí	7:00 - 16:30
Úterý	7:00 - 14:30
Středa	7:00 - 16:30
Čtvrtek	7:00 - 15:30
Pátek	7:00 - 13:30

Sběrný dvůr

Středa	13:00 - 16:00
Sobota	9:00 - 12:00

Vážení čtenáři,

v druhé polovině roku byla oficiálně uvedena do provozu hasičská čtyřkolka, obci byla schválena dotace na pořízení techniky – vlečky, příkopového ramena a vyvážecího vleku, dále řešíme dotaci na re-use centrum (pro nepotřebné věci, které je ještě možné využít), dětského koutku i možnou opravu kaple u rybníka. Dobíhají rekonstrukce kotelen, čističky odpadních vod, výsadby zeleně i terénní úpravy. Výhledově nás čeká rekonstrukce střech na několika budovách. V odpadovém hospodářství dojde i na třídění použitého textilu, jakou formou, to se teprve dovíme.

S blížícími se svátky Vám přeji za sebe i celý obecní úřad hlavně pevné zdraví, krásné prožití svátků po boku svých blízkých a přátel a šťastné vykročení do nového roku.

S pozdravem Ing. Jan Rapant
Starosta obce Starý Hrozenkov

Vážení a milí čtenáři,

právě se k Vám dostalo sváteční vydání Zpravodaje. Čas je neúprosný, letí jako voda a zdá se mi, že letošní rok utekl obzvlášť rychle. My jsme však nezažáleli a od dožíněk intenzivně pracovali a sbírali či psali další články, které si nyní můžete přečíst.

V dnešní uspěchané době je velice těžké zpomalit, zastavit se a na chvíli vypnout od všedních povinností a starostí, které provází nás všechny. Proto využijte tento čas se Zpravodajem v rukou jako tu chvíli „nicnedělání“ a jen si v poklidu listujte, čtete, prohlížejte fotografie.

Díky Vaší podpoře jsme tady s Vámi již druhým rokem a pořad je o čem psát. Bez zpětné vazby bychom to však jen těžko dokázali, proto bychom Vám chtěli za to poděkovat. Zpravodaj má už ustálenou formu, takže i v tomto čísle si přijde každý na své. Najdete zde články jak z historie, ze současnosti, aktuality z kulturního dění, zkrátka vše, co Vás zajímá.

Za celou redakční radu bych Vám všem chtěla popřát krásné Vánoce, užijte si tyto svátky se svými nejbližšími a v novém roce mnoho radosti a spokojenosti.

Za redakční radu
Nikola Gabrhelová

OBEC STARÝ HROZENKOV

Aktuality z obce Starý Hrozenkov

Zdravíme všechny čtenáře. Vánoce se k nám opět přiblížily a tím i další číslo Zpravodaje. Chceme se s Vámi podělit o aktuální informace z obecního úřadu.

Dokončili jsme poslední závady na vodovodních přípojkách a hydrantech.

Kácení stromů napadených kůrovcem u pramenišť proběhlo po dohodě s obcí Komňa pomocí lanovky. Velké poděkování patří obci Komňa, že přistoupila na tuto variantu, kterou jsme byli schopni zabránit možnému poškození stávajících pramenišť.

U pramenišť na Mlýnskách proběhlo vyřezání zarostené sběrné jímky, kde budeme instalovat monitorování přítoků přímo z pramenišť, což nás čeká i ve Vápenicích.

Po větších deštích se na „Zaříčí“ dostal mimo koryto Krátkovský potok. Situaci jsme monitorovali a jsme rádi, že nás to nezasáhlo jako Jesenicko.

Přítok do rybníku, který byl zanesený již delší dobu, jsme také vyčistili.

Proběhla i oprava střechy na koupališti, kde zatékalo na několika místech. Další, kterou budeme opravovat, bude střecha nad plavčíkárnou.

Větší údržba traktoru
VIVID

Výměna špatně čitelného
značení

Nad školou nám cesta už
rovněž hodně zarostla, a tak
jsme sjednali nápravu

Instalace dalších svodní
v části Bedové

Kontejner na plechovky
najdete nově na Skalkách
a před kavárnou

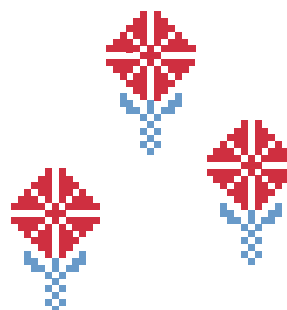
Úprava komunikace na pile

Náhle jsme museli kácet i strom, který mohl nečekaně spad-
nou na cestu směrem na Vyškovec u firmy MI-KAM

V areálu Kopaničárských slavností probíhá vyřezávání za-
rosteného a tím i poničeného plotu

Největší investicí tohoto roku je rekonstrukce čistírny odpadních vod, která již dosluhovala.

Nově budou
nainstalovány česle
hrubých nečistot

Části staré dosazovací
nádrže

Nová dosazovací nádrž –
montáž

Kontrolní den se stavebním dozorem
(foto – dno aktivační nádrže)

Natření hřbitovní brány si vzal za své Pavel Gabrhel, který provedl i pozlacení což vypadá opravdu krásně. Tímto bychom mu chtěli poděkovat, protože dělal vše zadarmo jako službu obci.

Chtěli bychom touto formou poděkovat i všem, kteří nás navštívili na Koupališti Starý Hrozenkov, protože sezóna se letos rozhodně povedla. Budeme chtít udělat i zde drobné úpravy na příští rok, například menší dětské hřiště.

Nyní pokračujeme ve výměně kotlů v kotelnách na zdravotním středisku, v kempu u rybníka a koupališti.

Co nás čeká dál?

Další investice budou probíhat příští rok. Protože oprav i rekonstrukcí nás čeká víc. Nyní jsme zjistili, že své má za sebou i střecha na zdravotním středisku.

Přejeme Vám klidné a krásné prožití vánočních svátků, a do nového roku vykročte s chutí, odhodláním a hlavně zdraví.

Jan Janků, místostarosta Starého Hrozenkova

Ujco Vraňáček

Zatímco Vyškovec měl starého Valáška, Vápenice měly ujca Vraňáčka. Také on se těšil účtě svých spoluobčanů, neboť si vážili jeho životních zkušeností, moudrosti a humoru. Mezi lidmi na něho zůstalo mnoho milých vzpomínek. Můj tatínek se s ním kamarádil a také o něm často vyprávěl. Slyšel jsem, že o něm byla napsána kniha Trampoty ujca Vraňáčka, ale nikdy jsem ji neměl v rukou, tak ani nevím, kdo ji napsal a co obsahuje, ale protože jsem v dobách mého dětství o ujcovi Vraňáčkovi často slyšela, rád bych se o pár jeho pestrých příběhů podělil.

Jednoho Štědrého večera, hodnou chvíli po sváteční večeři, dal ujco Vraňáček flintu na rameno, hodil přes sebe kabátec a vydal se do lesa, směrem na Fraňovec. Shodou okolností si ve stejnou dobu vyšel na vánoční vycházku i starý hajný, který bydlel v malém pokojíku na pile v Hrozenkově. Žil sám, jeho syn byl ženatý kdesi v Čechách, dcera žila s rodinou v Bojkovicích, žena mu umřela. Také on byl zvyklý chodit na Štědrý večer do lesa, cítil se tam lépe než ve svém těsném příbytku, a tak poté, co se pomodlil a povečeřel u skromně prostřeného svátečního stolu kousek ryby z panských rybníků, nasypal do brašny trochu obilí, vzal si teplý kabát, pověsil flintu na rameno a pomalým krokem

zamířil na Vyškovec. Cestou se zastavoval u krmelců, aby v nich nechal nějaké přilepšení pro zvěř, při tom vzpomínal na mládí, na život v panských lesích, na zážitky s pytláky, se kterými se na Kopanicích velice natrápil, až došel na Vyškovec. Tam se otočil a zabraný do svých myšlenek, pokračoval na Fraňovec. Najednou uslyšel bližící se kroky. Na zmrzlém sněhu pravidelně vrzaly. Zarazil se. Kdo by to mohl být? Tu noc by v lese nikoho nečekal. Vzal flintu do ruky, schoval se pod vysoký, hluboce zavětvený smrk a vyčkával. Ujco Vraňáček si zatím spokojeně vykračoval. Měsíc mu svítil na cestu, sníh mu jiskřil pod nohama, když tu se najednou ozvalo do ticha: „Stůj! Kdo jsi a co tady děláš?“ Ujco Vraňáček zůstal jak opařený. Ani ve snu by ho nenapadlo, že by s ním v lese mohl někdo být. Tak příjemně se kochal nočním lesem! Tak bezstarostně si vykračoval s flintou na rameni! A teď taková nemilá událost. Hlas neznámého byl nekompromisní a tvrdý. A on na něho neviděl, nevěděl, s kým mluví. Ale nebyl by to ujco Vraňáček, aby nenašel pohotovou odpověď. „Som Vraňáček a idzem strielac Ježíškovi.“¹ Privítat narození Ježíška výstřely z pušky patřilo tenkrát

¹ Jdu střílet Ježíškovi.

ke společenskému bontónu stejně, jako k tomu dnes patří vítání Nového roku ohňostrojem. Potom hajnému vysvětlil, že jeho mladí mají doma maličké a kvůli tomu, aby robátko nevzbudil, vyrazil až na Fraňovec. Prý nechtěl dělat hluk u chalupy a myslel si, že daleko od ní nebude střelba nikomu vadit. Ujco Vraňáček samozřejmě správně předpokládal, že i kdyby na Štědrý večer v lese střílel o sto šest, hajnému ani četníkům by nic vysvětlovat nemusel, protože by se to nikomu nezдалo podezřelé. Tu noc se střílelo u každého druhého stavení. Takový čas byl na pytláčení jako stvořený. To jindy, když hajní slyšeli výstřely, hned s četníky obešli vybrané chalupy a dělali v nich domovní prohlídky. Ale na Štědrý večer? No kde by ho napadlo, že v lese potká samotného hajného! Svoji vycházku s flintou mu ale vysvětlil a ať už si o tom hajný myslel cokoli, nezbylo mu nic jiného než nechat ujca Vraňáčka jít.

Další husarský kousek, spojený s pytláctvím, se mu podařil při jedné domovní prohlídce. Tedy nejenom při jedné, on jich kvůli tomu chudák zažil mnohem víc a vždycky si s hajným a s četníky poradil, ale v tomto případě se mu to povedlo obzvlášť vtipně. Byl zrovna doma sám, dělal cosi v kuchyni, když oknem zahlédl hajného a dva četníky. Kráčeli po cestě rovnou k chalupě. Když vešli do jizby, seděl ujco na stoličce a kolébal kolébku z trávnic². Takové kolébky se dřív na Kopanicích dělávaly, já sám si je ještě pamatuji. Bývaly zavěšené na trámu a vypadaly tak trochu jako houpačí sítě nebo hamaky. Jeden z četníků ujcovi hned ze dveří úředně oznámil, že přišli na domovní prohlídku a požádal ho, aby jim ukázal chalupu. Je prý podezřelý z pytláctví. Na to se ujco poslušně postavil a se slovy: „Všecko vám ukážem, obejdeme celou chalupu, ale někdo z vás musí kolísat malého,“ jim nabídl svoji stoličku u kolébky. Mladší z četníků se na ni trochu otráveně posadil a začal kolébat. Do kolébky, která visela nad ním sice neviděl, ale dělal to asi dobře, protože maličký spinkal a ani nezamroukal. Ujco se však o vnoučka bál, proto ještě, než vyšel s hajným

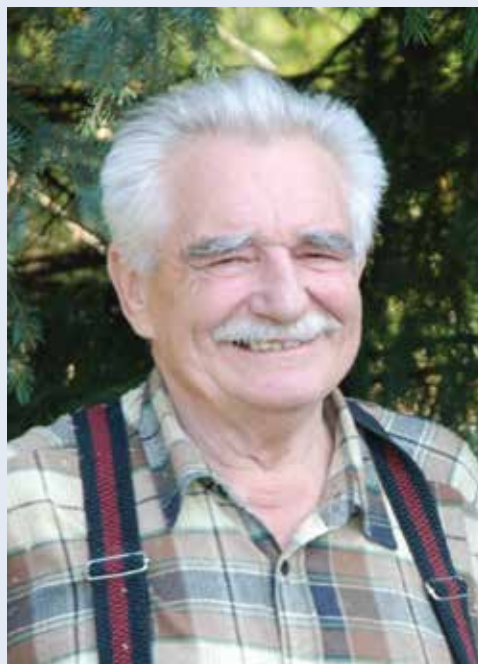
a s četníkem z chalupy, obrátil se směrem ke kolébce a konejšivým hlasem robátko varoval: „Cit, cit malý, ci páni by ca vzali.“ A tak malý spinkal tichounce dál. Když hajný s četníkem dokončil domovní prohlídku, nečekání hosté odešli. Ani v chalupě, ani v jejím okolí nic podezřelého nenašli. Kde by je napadlo, že četník v kolébce nehoupal malé dítě, nýbrž rozporcovaného srnce.

Při jiné domovní prohlídce zase chtěli četníci s hajným nahlédnout do komory. Ujco Vraňáček jim ji poslušně otevřel a aby se v ní nemuseli tísnit, přirazil dveře až ke stěně. Četníci vešli dovnitř, rozhlédli se, a protože nic podezřelého neviděli, zase odešli. Že byl na vnitřní straně dveří, kterou před nimi ujco tak šikovně skryl, zavěšený vyvrhnutý srnec, na to nepřišli.

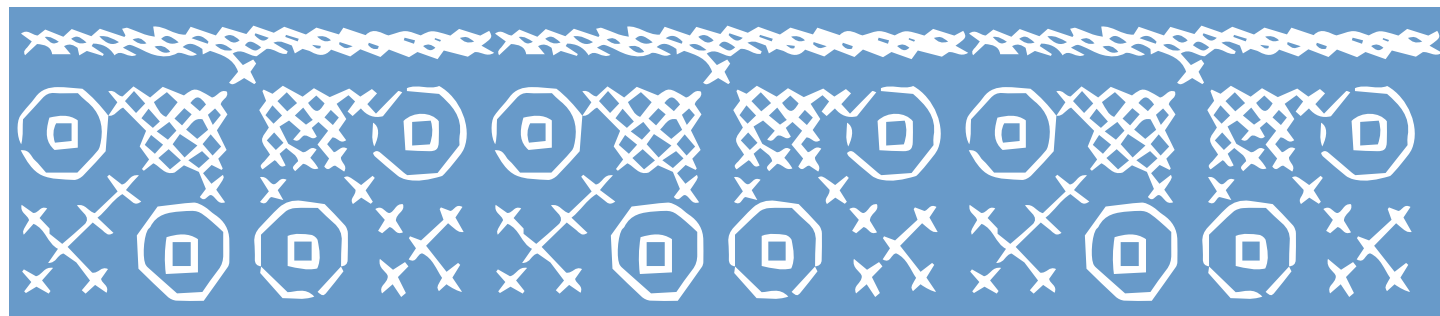
Také paní hraběnka si občas zvala tohoto bodrého muže do Bojkovic na zámek Světlov, protože ráda poslouchala jeho vyprávění. A protože tyto zajímavé osobnosti už pomalu upadají v zapomnění, chtěl jsem tímto vyprávěním vzpomínku na ně oživit.

Napsali Ing. Alois Pokorný a Ing. Dagmar Pokorná

Na fotografii Alois Pokorný

² Čtvercová, hustě tkaná plachta na nošení sena a trávy se čtyřmi popruhy, kterými se plachta svazovala dohromady.

Informace z obce Žitková

Podzim přinesl do těch našich kopců spoustu krásných a barevných chvil. Na Žitkově jsme se s létem rozloučili 7. září tradiční hodovou mší u kaple Panny Marie Kopanické a následně hodovou zábavou na Hotelu Kopanice, kde se celý večer zpívalo a tančilo.

V sadech a na zahradách byla díky hojné úrodě spousta práce, a teď se pomalu z úrodného podzimu přibližujeme ke studenému období adventu, času krátkých dní a dlouhých nocí, času světýlek, vůní a společně trávených chvil. Na další společně strávené chvíle vás všechny zveme u příležitosti rozsvěcování stroměčku, které každoročně spojujeme s mikulášskou nadílkou a následným ochutnáváním dobrot a posezením na obecním úřadě Žitková, tentokrát v sobotu 7. prosince od 16 hodin.

A abyste se měli na co těšit, srdečně vás zveme i na další krojový ples, který se tentokrát uskuteční v sobotu 8. února

2025 na hotelu Kopanice. Vstupenky bude možno pořídit na obecním úřadě Žitková.

Pokud nám bude přát počasí, rádi bychom zopakovali i vydařenou fašankovou obchůzku, s maskami, s muzikou a s početným dětským osazenstvem, kterou jsme nadšeně zorganizovali v letošním roce a kterou si všichni zúčastnění velmi užili. Přeji nám všem poklidný adventní čas plný příjemných chvil bez spěchu a často zbytečného stresu, do nového roku pevné zdraví, lásku a radost do každého domu a pro všechny kopec laskavosti a vnitřní spokojenosti.

Děkujeme aktivním představitelům obce i mnohým z řad spoluobčanů za zájem o dění v obci, za organizaci a podporu společenských a kulturních akcí a za shovívavost vůči turistickému ruchu a komplikacím, které s sebou přináší. Buďme k sobě laskaví.

Lenka Hermannová (Žitková)

archivní foto k hodové mši

Žitkovská Kopa 2024

O víkendu 9. – 10. srpna 2024 se v Žitkově v okolí Hotelu Kopanice a na fotbalovém hřišti uskutečnil druhý ročník multižánrového festivalu Žitkovská Kopa. Několik stovek účastníků potěšil opravdu velký výběr z programu: fotbalový zápas starých gard FC Žitková vs. FK St. Hrozenkov – výkop Zd. Klesnil, literární večer (Eva Turnová a Tomáš Hradil), folklorní muziky (Metoše, Kopanické heligonky, Čecera), písničkář Honza Žamboch nebo legendární kapely Longital a Čankišou. Nově se představila talkshow Jožky Kubánika s hosty Eliškami Křížkovými a Petrem Fialou z Mňágy. Nechyběl ani dětský program – Divadlo Hvízd či Hop a skok. Po roce opět nadchla přednáška o bylinkách (Kateřina Černá), osvěžili Potulné knihy, Literární čajovna nebo ranní Jóga s Ilčou.

Žitkovská Kopa je festival o setkávání, radosti, tanci a zpěvu a nenápadně vybočuje z řady, jak se opět letos na kopanické náhorní plošině potvrdilo.

Tomáš Hradil, Seventy.cz
Autor fotografií Jiří Adámek

80. výročí Letecké bitvy nad Bílými Karpaty

„Svět nebude zničen těmi, co páchají zlo, ale těmi, kteří se dívají, aniž by proti tomu cokoli udělali.“

Albert Einstein

1944 – 2024

V letošním roce si na mnoha místech připomínáme 80. výročí řady událostí spojených s leteckými souboji nad územím Moravy a Slovenska v průběhu II. světové války. Při nich byly sestřeleny spojenecké letouny a padla řada členů jejich posádek.

Na území současného Zlínského kraje našlo v roce 1944 místo svého posledního odpočinku třicet osm amerických letců. Dne 7. července zahynul u Velehradu zadní střelec letounu B-17 William J. Mack. Poblíž Zborovic na Kroměřížsku měl 22. srpna stejný osud Charles W. Branton, pilot stíhacího letounu Mustang.

14. října nouzově přistál u Napajedel bombardér B-17. Jeho desetičlenná posádka se snažila ukrýt v blízkém lese. Byli však zajati a příslušník gestapa poté zavraždil bombometčíka Raymonda W. Winterse a operátora radaru James W. Johnsona.

Největší střet mezi německými stíhači a posádkami amerických bombardovacích letounů se odehrál 29. srpna a byl později nazván Leteckou bitvou nad Bílými Karpaty. Zasáhl i Moravské Kopanice a přilehlou Bošáckou dolinu. Na Vyškovci, v Krhově, Šanově, Kašavě, Přechkovicích a Rudicích skončil život třiceti čtyř letců, v novobošácké Predpolome to byli další čtyři letci.

Tento vzdušný souboj patří svým rozsahem, počtem zúčastněných letadel a zahynulých letců k jednomu z největších a nejurputnějších, jaké se v průběhu II. světové války odehrály nad Československem.

Ze sta členů posádek bombardérů jich padesát pět upadlo do německého zajetí, tři se dostali na Slovensko a odtud později do Itálie. Jednoho letce úspěšně až do konce války ukrývala rodina Pešátů v obci Přechkovice.

Dvacet osm Američanů bylo pohřbeno v hromadném hrobě ve Slavičíně. Další v obcích poblíž míst dopadů jednotlivých letadel: Rudicích, Nové Bošáci, Kašavě, Nemšově. Po válce, počátkem září 1946, byly jejich ostatky exhumovány a převezeny na americké vojenské hřbitovy převážně v západní Evropě.

Vzpomínkové akce k 80. výročí Letecké bitvy nad Bílými Karpaty

Bojkovský spolek Letecká bitva Bílé Karpaty 1944 společně s dotčenými obcemi každoročně organizuje vzpomínkové akce při výročí letecké bitvy. Letos proběhly v mimořádně velkém rozsahu ve dnech 30. srpna až 1. září v Nové Bošáci, Nemšově, Liptále, Kašavě, Krhově, Přechkovicích, Šanově, Vyškovci. V Rudicích se vedle pietního aktu na hřbitově konala polní mše za čtyři stovky spojeneckých letců, kteří padli na našem území. Je třeba ocenit, že se jejího celebrování osobně ujal olomoucký arcibiskup Josef Nuzík společně s dalšími kněžími. Pietnímu aktu u hrobu dvaceti osmi letců ve Slavičíně byl přítomen zástupce Senátu Patrik

Kunčar, velvyslanec USA v Praze Bijan Sabet i hejtman Zlínského kraje Radim Holíš.

Armáda ČR podpořila akce čestnou stráží, hudbou i vojenskou technikou. Doprovázelo je i více jak čtyřicet historických vojenských vozidel.

Vzpomínat na členy svých rodin přijelo z USA třicet sedm rodinných příslušníků amerických letců.

Vzpomínková akce na Vyškovci

Malebné Kopanice jsou z vyškoveckých Hribovní jako na dlani. Snad i proto tady vznikl pomník letcům, kteří na tady 29. srpna 1944 zahynuli. Je věnovaný posádkám dvou letounů. Na slovenské straně se do údolí Predpolomy zřítíl bombardovací letoun přezdívaný My Baby, šest členů jeho posádky zahynulo. Čtyři byli pohřbeni v Nové Bošáci, jeden ve Slavičíně a ten šestý v Brně.

Z desetičlenné posádky stroje, jehož trosky dopadly na celém katastru Vyškovce, se zachránil pouze navigátor McVey.

U pomníku na Hribovních zpravidla vzpomínkové akce k Letecké bitvě nad Bílými Karpaty končí. Stejně tak tomu bylo u i letos. Krátce po poledni otevřel ceremonii zpěv hrozenského ženského sboru Čechera. Po přeletu letouny JAS 39 Gripen se slova ujal starosta Vyškovce Bohumil Hodulík. Todd Weiler před minutou ticha připomenul členy posádek obou letounů. Po vystoupení náměstka hejtmána Zlínského kraje pana Lubomíra Trauba promluvil slovenský historik Ondrej Janšto, který se dlouho snažil o obnovu hrobu amerických letců v Nové Bošáci. Po mnoha letech se to letos podařilo. Jak řekl, uvědomil si, že když člověk koná dobro, je i svět kolem lepší.

Vystoupení řečníků zakončila Claudia Helveston. Její strýc Harold Helveston byl druhým pilotem letounu My Baby. Svým zraněním podlehl v brněnské nemocnici. Ocenila všechny, kdož se starají o památku padlých Američanů.

Starosta Vyškovce Bohumil Hodulík připravil krásný program, v němž se vedle vzpomínky, prezentovaly i samotné Kopanice vystoupením Čechery i Mužského sboru z Vápenic.

Memento

Od skončení II. světové války západní a střední Evropa patřila a stále patří ke šťastnějším částem světa bez válečných konfliktů. V roce 1945 a opět po roce 1989 se zdálo, že totalitní režimy jsou poraženy, a že historickou zkušeností poučené lidstvo dostalo rozum. Lidé si užívali svobody, pro kterou obětovalo svůj život i oněch čtyřicet jedna mladých Američanů. Děni v současné světě ukazují, jak špatně se člověk učí z chyb. Kdyby to uměl lépe, posledním výstřelem té kruté poslední světové války by natrvalo nastalo období klidu beze zbraní, útoků přes frontové linie i kvilující bomb přinášejících zkázu.

Proto je i po osmdesáti letech zapotřebí paměť oživovat a připomínat oběti, které kdosi musel přinést i za naši svobodu. Tu a demokracii považujeme za pohodlnou samozřejmost, na kterou jsme si navykli.

Nechť je příběh amerických letců, kteří zahynuli i nad Kopanicemi mementem i povzbuzením pro nás současníky, abychom byli schopní postavit se zlu, bude-li to třeba.

Fotografie i videa z akcí jsou na www.leteckabitvakarpaty.cz

Vlastimil Hela

Vážení obyvatelé Kopanic a milí farníci,

zasílám Vám srdečný pozdrav z farnosti Konice, která se stala mým dalším domovem (v rámci působení v naší olomoucké arcidiecézi již domovem č. 6). Po odchodu ze Starého Hrozenkova jsem strávil 7 let jako farář v Tovačově a nyní již 4. rokem působím jako duchovní správce právě v Konici a jejím blízkém okolí. Před nedávnem se na mě obrátil p. Michal Šišovský s prosbou, zda bych před blížícími se vánočními svátky nenapsal pár slov do Vašeho obecního zpravodaje.

V letošním roce (31. 8.) jsme spolu s farníky z Konice a blízkého okolí vykonali pouť do Starého Hrozenkova. Navštívili jsme kostel Narození Panny Marie a hrob P. Lubomíra Gorčíka na zdejší hřbitově. Důvodem bylo 10. výročí úmrtí otce Gorčíka (1. 5. 2014), který v Konici působil jako duchovní správce 5 roků (v letech 1995 – 2000). Pro mě osobně to byla zároveň příležitost vrátit se ve vzpomínkách na místa, kde jsem strávil téměř 5 let svého kněžského života. Vzpomínám na děti, které jsem učil náboženství, na obětavé ženy zdejší farnosti, na chlapy ochotné pomoci nejen se dřevem či odklizením sněhu kolem kostela, na zemřelého p. kostelníka Antonína Janovského a především na vynikající spolupráci s bývalým starostou p. Milanem Vaculíkem, díky němuž se podařilo vykonat spoustu potřebné práce pro kostel i faru. Kopaničářské slavnosti a další aktivity, vyvíjené pro občany za jeho starostovského působení, byly určitě nejen pro mě velkým povzbuzením a posilou do života na Kopanicích.

Stejně jako kdysi ve Starém Hrozenkově, tak i nyní v Konici si uvědomuji jednu zásadní skutečnost: Ježíš, jehož narození v Betlémě se i letos chystáme oslavit, přišel na svět ve velké chudobě; jako Spasitel světa nedisponoval žádným velkým bohatstvím nebo materiálními výhodami. Ale přece vlastnil to největší bohatství – své Srdce ochotné milovat lidi a pomáhat jim na jejich cestě do nebe. Toto bohatství si nenechal pro sebe, ale – jak říká apoštol sv. Pavel – stal se chudým, abychom my zbohatli z Jeho chudoby. Jeho božská chudoba je totiž cennější a svobodnější než veškeré pouze pozemské jistoty a přísliby, protože zaslibuje jistotu u Boha, že i my máme u něj své místo a že on na nás nezapomíná. Kéž letošní oslava narození Božího Syna Vás všechny na Kopanicích povzbudí a přivádí stále víc k ochotě vidět pravé hodnoty a podle nich řídit svůj život. To Vám všem přeje a vyprošuje

P. František Urban

Bohoslužby o Vánocích od 24. 12. 2024 – 1. 1. 2025

Den	Místo	Hodina
Štědrý den 24. 12. – úterý v noci	Starý Hrozenkov	23.00
1. svátek vánoční 25. 12. – středa	Starý Hrozenkov	07.30 a 10.30
2. svátek vánoční 26. 12. – čtvrtek	Starý Hrozenkov	07.30 a 10.30
Silvestr 31. 12. 2024 – úterý	Starý Hrozenkov	16.00
Nový Rok 1. 1. 2025 – středa	Starý Hrozenkov	07.30 a 10.30

Dožínková tradiční oslava se vší parádou

V neděli 8. září 2024 proběhly ve Starém Hrozenkově tradiční hody, které opět přilákaly místní obyvatele i návštěvníky z okolních vesnic. Hody, které jsou součástí dlouholeté tradice slováckého regionu, proběhly ve slavnostním duchu a nabídky pestrý program pro všechny věkové kategorie.

Hlavní událostí dne byl tradiční dožínkový průvod, který se vydal ulicemi Starého Hrozenkova. Atmosféra byla plná radosti, barev a slavnostního nadšení. Starší generace s hrdotí předávala své dědictví mladším účastníkům, kteří rovněž přijali roli v této významné kulturní události.

Lidová hudba, tanec a zpěv byly středem pozornosti a diváci se potěšili autentickým vystoupením souborů. Kromě domácích zpěváků, tanečníků a muzikantů ze souborů Kopaničárek a Kopaničár, ženského sboru Čečera a Mužského sboru z Vápenic vystoupili také hosté Ženský pěvecký sbor Denica z Ostrožské Nové Vsi, Mužský sbor Kněždub, dechové hudby Hrozenčané a také Žadovjáci z Žádovic u Kyjova.

Celý den byl zakončen hodovou zábavou. Hrál se, tancovalo a veselilo do pozdních nočních hodin.

Dožínky ve Starém Hrozenkově ukázaly, jak důležité je udržovat místní tradice a komunitního ducha. Tento rok se opět potvrdilo, že hody jsou nejen slavností tradic, ale i významným místem setkání a sounáležitosti pro všechny generace.

Zigová Bohumila

XX

Hrozenkov se představil opět na Slavnostech vína

Ve dnech 7. a 8. září 2024 se v Uherském Hradišti konaly již jedenadvacáté Slovácké slavnosti vína a otevřených památek. Letos po delší pauze se v srdci Slovácka prezentovala i naše obec Starý Hrozenkov. Tisíce krojovaných se procházely ulicemi města a návštěvníci tak mohli sledovat kroje z desítek měst a obcí. Hrozenský kroj byl obdivován mnohými kolemjdoucími, kteří žasli především nad kopaničskou výšivkou. Ke krásnému počasí se přidalo i dobré víno, zpěv a proviant na cestu a od pana Luptáka, formou škvarkových pagáčů. Další roky bychom tuto událost rádi opakovali, v početnější skupině, a prezentovali tak obec i její kroje.

Za sportovně-kulturní komisi Kateřina Rýznarová

Ukončení prázdnin na Divokém západě

Letošní ukončení prázdnin proběhlo v indiánském duchu. Jako na Divokém západě to vypadalo v sobotu 31. srpna 2024 v areálu Kopaničářských slavností.

Počasí nám přálo dokonce více než jsme očekávali, ale i v takovém vedru jsme s dětmi akci úspěšně zvládli. Malí indiáni splnili několik úkolů z připravené stezky, za což byli odměněni typickým indiánským přívěškem – tesákem a diplomem na památku. Kromě zábavné indiánské stezky se mohly děti opět povozit na koni, za což děkujeme paní Kláře Husaříkové. Děti byly z této atrakce nadšené. Doprovodný program nám letos zajistili kluci z dua Hulahop a kamarádi a můžeme říct, že měli skvělé vystoupení a určitě s nimi budeme při dětských akcích dále spolupracovat. Celé zábavné odpoledne bylo zakončeno diskotékou a děti (a myslím, že i rodiče) odcházeli domů příjemně unaveni.

Za sportovně-kulturní komisi
Nikola Gabrhelová

Lampionový průvod s promítáním pohádky a uspáváním broučků

Období okolo Dušiček (nebo chcete-li v modernějším pojetí Halloween) je jako dělané pro uspořádání lampionového průvodu. V obci je průvod již tradicí, letos jsme se však ve spolupráci s mateřskou školou rozhodli jej trošičku oživit. Kulturní komise vytvořila před kavárnou tématickou dýňovou výzdobu a v 16:00 jsme se všichni sešli a společně uložili k zimnímu spánku broučky, které si děti vyrobily doma nebo ve školce. Broučky jsme zahrabali do hromady listů a děti na

závěr odrecitovaly krásnou básničku, kterou si nacvičily ve školce. Po průvodu dostalo v kavárně každé dítě drobnou odměnu, teplý čaj a usadily se k promítání pohádky Broučci. Zatímco děti sledovaly pohádku, maminky a tatínci se mohli občerstvit svařákem nebo jiným dobrým pitím.

Akce měla příjemnou rodinnou atmosféru a příští rok se budeme zase těšit.

Za sportovně-kulturní komisi
Nikola Gabrhelová

Halloween party

Letošní Halloween jsme pojali v drsnějším duchu než loni a v takové atmosféře se nesl celý večer. Brutální výzdoba byla, bych řekla, tou hlavní atrakcí večera. Strašidelný fotokoutek, kouřící kotlík, plno krve a strašidla po celém kulturním domě nevyjímaje. Na baru byl k mání mozek za třicet kaček, hutná dvanáctka na čepu, pro případ nouze infuze nebo stříkačky s dostatečně silným anestetikem (Jägermeister nebo Morgan). Letošní výherní kostýmy byly dokonalé a děkujeme výhercům, že si tak dali zále-

žet. Dveře kulturáku se zamčely opět v ranních hodinách, což značí jediné – že se mladí lidé chtějí a umí bavit. A to je přesně ten důvod, proč to děláme.

Příští rok to bude zase o level výš!

Pozn. Fotografie z akce pro jistotu nebudeme zde ve Zpravodaji zveřejňovat, promo video najdete na instagramovém nebo facebookovém profilu Sportovně-kulturní komise Starý Hrozenkov.

Za sportovně-kulturní komisi
Nikola Gabrhelová

Zlínský kraj – PRO AMICIS MUSAE („Přátelům múz“) 2024

Již od roku 2005 se koná ve Zlíně PRO AMICIS MUSAE – ocenění za významný a podstatný přínos kulturnímu rozvoji regionu. Cena je udělována na základě pravidel schválených radou Zlínského kraje, zpravidla jednomu kandidátovi, jež je vázán ke Zlínskému kraji. Ocenění je spojeno s předáním výtvarného symbolu.

Mezi oceněnými v uplynulých letech byli například PaedDr. Jiří Jilík, paní Vlasta Grycová, Boleslav Polívka, Jiří Pavlica a jiní.

Letos se této cti být mezi oceněnými dostane Mgr. Janu Rapantovi za dlouholetý přínos kulturní a folklorní činnosti v oblasti Moravských Kopanic.

Toto ocenění se bude předávat 11. prosince 2024 v Baťově vile ve Zlíně.

Kopaničárek

V prosinci vedení souboru uspořádá vánoční besídku pro všechny děti a jejich rodiče.

V roce 2025 v měsíci květnu se bude konat oslava 60. výročí založení souboru Kopaničárek.

Byli bychom rádi kdyby nám naši příznivci pomohli s opravou krojů, krpců a prepletů.

Snažíme se kroje udržovat, ale některé kroje jsou už používány dlouhá léta, a to se hodně odráží na kvalitě a jejich vzhledu. Naše kroje jsou vždy hodně obdivovány a chtěli bychom je ukazovat v plné kráse.

Jana Babrnáková, foto z archivu souboru

Gajdoši z Kopanic

Konec prázdnin a podzim jsou pro nás většinou nejnáročnějším obdobím. Ale také nejkrásnějším. Zúčastnili jsme se různých festivalů, besed a setkání. Uvedeme alespoň ty nejzajímavější akce z hlediska prezentace gajdošské kultury našeho regionu. Pro gajdoše a dudáky je jistě nejprestižnější účast na Mezinárodním dudáckém festivalu ve Strakonici, který se koná jednou za dva roky. Je to jediný festival svého druhu, kde můžete spatřit dudáky z celého světa. Ani my jsme zde nechyběli. Od roku 1990 jsme se zúčastnili téměř všech ročníků. Letos jsme zde byli jediní zástupci Moravy.

V pátek 23. srpna 2024 jsme vystupovali v programu „Pro dudáka na nádvoří nejedna panna zahoří“. Následně po „Dudácké kasaci“ a po ohňostroji nad řekou Otavou jsme účinkovali v programu „Noční dostaveníčko pod Rumpálem“ a po vystoupení jsme se z hradu přesunuli do kulturního domu, kde do rána probíhala volná zábava se spontánním muzicírováním.

V sobotu jsme se představili v programu „Čarování na dudácké píšťale“. Jednalo se o prezentaci typického stylu hry pro jednotlivé oblasti. Ihned potom jsme účinkovali v areálu Městského pivovaru Strakonice, kde jsme měli samostatný hodinový program věnovaný regionu Moravských Kopanic. V noci probíhala opět volná zábava s dudami a ukázkami tanců z různých zemí. Kdo chtěl, mohl se připojit.

V neděli se konala mezinárodní dudácká mše na prostranství před kostelem Svaté Markéty. Na nedělní odpoledne se těšili všichni nejvíce, protože procházel průvod přes celé město až na hrad. Zde se postupně představili všichni účinkující. Po průvodu byla ještě další vystoupení, ale to už jsme ujížděli směrem k domovu. Vyčerpaní, ale plni krásných zážitků, jak z programů, tak ze setkání s přáteli.

Další vynikající akcí byla Gajdovačka – Mezinárodní gajdošský festival v Oravské Polhore 13. – 15. září 2024. Tuto akci považujeme za srdeční záležitost. Účastníme se jí od samého začátku a letos to byl již 24. ročník. Zde se cítíme opravdu skvěle. Potkáváme přátele z celé Evropy a po oficiální části neformálně muzicírujeme po celé noci. V dřívějších letech jsme měli možnost potkat a poznat zde staré slovenské gajdoše a seznámit se s jejich unikátními styly hry.

A jako poslední bychom rádi vzpomněli společný projekt „Návrat ke kořenům“ s našimi přáteli, výtečnou goralskou muzikou ze Suché Beskydzky, *Susko muzika*. Jednalo se o prezentaci ryzí horské gajdošské muziky, jak naší kopaničářské, tak polské

goralské. Společné muzicírování bylo natolik úspěšné, že se dostalo do koncertu laureátů festivalu. Tato akce se konala v polském městečku Zawoja v rámci festivalu „Babiogórska jeseň“ ve dnech 27. – 29. září 2024.

Jiří Gabrhel za Gajdoše z Kopanic

Modrý tvořivý víkend

Ve dnech 9. – 10. listopadu 2024 se konal na Lopeníku v horní škole Modrý tvořivý víkend. Pořadatelem bylo Informační středisko pro rozvoj Moravských Kopanic ze Starého Hrozenkova. V rámci víkendu si zájemci mohli vyzkoušet dvě zajímavé výtvarné techniky – modrotisk a také historickou fotografickou techniku kyanotypii.

Dílny vedly lektorky, které mají s uvedenými technikami bohaté zkušenosti. Dagmar Hermi Benešová z Břeclavi nás v sobotu provedla modrotiskem a profesionální fotografka Miroslava Trusková z Tábora nám v neděli představila fotografickou techniku kyanotypii.

Modrotisk je mnohým známý z různých krojů, proslavily se jím u nás tradiční dílny například ve Strážnici nebo v Olešnici. V těchto dílnách využívají pro tisky i různé cenné historické formy. Technika však vznikla v Číně, někdy už před 3000 lety. Dříve se k barvení používalo přírodní rostlinné indigo, protože je však drahé, tak dnes už se pro barvení používá barva syntetická.

Nejprve se vzor na látku natiskne nebo namaluje tzv. rezervou (zelená kašovitá hmota z kaolínu, arabské gumy nebo modré skalice), potom se obarví modře ve speciální nádrži, třeba ve strážnické „kypě“. To, co bylo natřeno rezervou, zů-

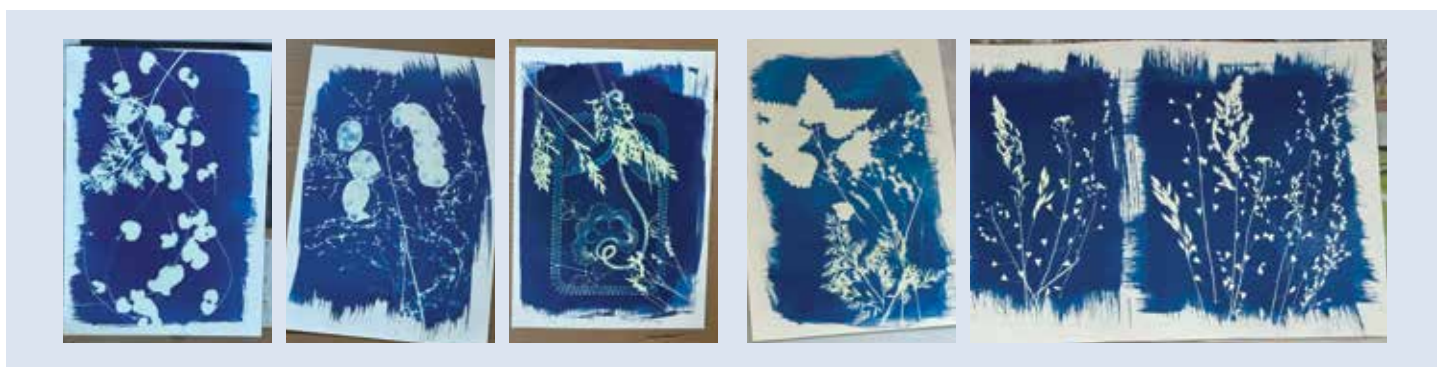
stane bílé, zbytek se zabarví modře. Na Lopeníku si zájemci mohli látku rezervou namalovat nebo orazítkovat. Lektorka Dáša si předchystala kromě jiného dokonce i kopanické vzory, čímž nás velmi překvapila. Takto předpřipravené výrobky nám pak obarví ještě v dílně ve Strážnici.

Kyanotypie zase využívá fotocitlivosti železitých solí. Proto se jí někdy říká také železitý tisk. Technika je známá od první poloviny 19. století. Lze jí potiskovat určitý druh papíru nebo i přírodní látku. Dají se tak přefotit fotografie ale i třeba přírodní materiály (např. listy, květiny, trávy...) nebo krajky aj. Výsledné obrázky jsou pak krásně modré. Využívá se zejména speciálního roztoku a UV záření – buď umělého nebo toho ze slunce. Na Lopeníku jsme si zkoušeli vytvořit obrázky pomocí kyanotypie na papíře i na textilu – z přírodnin i fotografických negativů a krajek. Posuďte sami z přiložených fotografií, že se nám to povedlo.

Opravdu jsme si akci krásně užili, naučili se nové výtvarné postupy a odpočinuli si. Děkujeme velmi oběma lektorkám Dášě i Mirce za skvělé vedení obou dílen. Děkujeme také Obci Lopeník za poskytnutí krásných prostor pro akci a také Janě Lazengové z Lopeníka, která nám pomohla s topením a úklidem po akci.

Poděkování patří i všem účastníkům.

Renata Vaculíková, IS Kopanice

Podzim v naší mateřské škole

Nový školní rok 2024/2025 zahájila třída Žabiček v počtu 25 dětí a třída Myšiček v počtu 41 dětí. V období podzimu se s dětmi věnujeme dle Třídního vzdělávacího programu převážně přírodě – poznávání podzimních plodin z pole, zahrady i lesa. Les a jeho zvířata byla naším oblíbeným tématem k povídání i tvoření. Hezké počasí nám dovolilo, abychom mohli trávit co nejvíce času venku v okolí školy nebo v našem oblíbeném lesíku nad školou, kde můžeme s dětmi přímo pozorovat změny v přírodě. Tady to děti mají moc rády. Během měsíce října se rodiče spolu s dětmi zapojili hned do několika akcí. Tou první bylo vytvořit si „Podzimníčka“ – fantazie rodičů i dětí byla obrovská! Tato díla jsou vystavená v chodbě naší školy.

Dalším společným počinem byla oblíbená DRAKIÁDA se stezkou plnění úkolů. Bylo nachystáno občerstvení, které připravili žáci základní školy se svými učiteli a naše paní kuchařky. Všichni mohli ochutnat čerstvě vylisovaný jablečný mošt.

Poslední listopadový den patřil „Lampionovému průvodu s uspáváním broučků.“ Děti si ve školce vytvořily své broučky, které potom uspaly s básničkou a písní v hromadě listů před kulturním domem. Všichni jsme se vydali se svými lampiony a lucerničkami na procházku Hrozenkovem. Akce byla zakončena v kavárně pohádkou a občerstvením.

Všem pořadatelům, rodičům a dětem děkujeme za skvělou spolupráci.

Klára Michalčíková

Činnost školy ve Starém Hrozenkově v prvním čtvrtletí

Za první čtvrtletí školního roku jsme ve škole ve Starém Hrozenkově zažili spoustu zajímavých akcí a novinek. První třída přivítala svou novou třídní učitelku, kterou je Mgr. Kristýna Šuláková, a na pozici asistentky pedagoga nastoupila Tereza Šašinková. Novou statutární zástupkyní ředitele školy se stala Mgr. Lenka Štursová.

Na prvním stupni jsme se vydali do Zlína na divadelní představení *Sedmero Krkavců*, které se všem velmi líbilo. Naopak pro prvňáčky jsme uspořádali divadélko přímo ve škole, aby si i oni užili příjemné kulturní dopoledne. Bezpečnostní část školního roku zahrnovala cvičný požární poplach, který všichni žáci zvládli na jedničku. Příjemnou akcí pro celou školu, školku i rodiče, prarodiče, příbuzné a kamarády byla také podzimní drakiáda s „jablečnou příchutí“, kde si žáci mohli užít nejen pouštění draků, ale i ochutnávku čerstvého moštu a moučníků, projít si pohádkovou stezku nebo plnit úkoly, které s jablíčky souvisely. Žáci druhého stupně pro naše mladší děti připravili projektový den s tématem Halloween. Strašidelné kostýmy, tvoření a zajímavé aktivity přinesly spoustu zábavy a radosti. Starší žáci měli možnost rozšířit své jazykové dovednosti díky návštěvě představení v anglickém jazyce v Uherském Hradišti. Kromě toho se žáci druhého stupně zúčastnili několika soutěží, mezi které patří logická olympiáda, pythagoriáda a soutěž *Přírodovědný klokan*, kde si mohli otestovat své znalosti a logické myšlení.

Ve škole probíhá i výuka náboženství, kterou pravidelně navštěvují děti všech ročníků. Od 20. listopadu plánujeme zahájit plavecký kurz pro žáky druhého a třetího ročníku. Na konci listopadu proběhnou první rodičovské schůzky spojené s konzultací prospěchu a chování za první čtvrtletí.

Abychom dětem i rodičům navodili vánoční atmosféru, připravujeme vystoupení žáků při rozsvěcování vánočního stromu a také vánoční dílničky, kde si všichni budou moci vyrobit vlastní vánoční ozdoby.

Od října zahájily svou činnost školní kroužky, mezi které letos patří dramatický kroužek, keramika, angličtina pro menší děti a míčové hry.

Naše škola tak vstoupila do školního roku 2024/2025 v plném tempu a těšíme se na další zajímavé aktivity a úspěchy našich žáků.

Autor článku: Mgr. Jitka Machalová a spol.

Z receptáře Boženy Hoferové

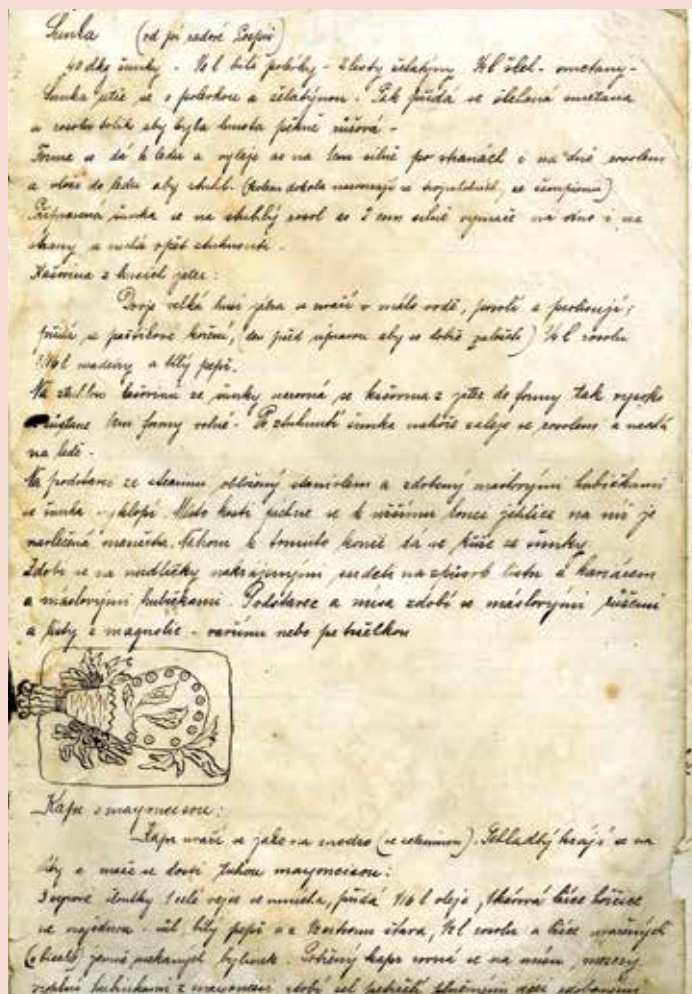
Blanka Petráková

Autorkou receptů v tomto článku je Božena Hoferová. Byla propagátorkou moderně pojaté, úsporné a zdraví prospěšné národní kuchyně v období první republiky. Byla však také bojovnicí za emancipaci a vzdělání žen, kritičkou postavení žen v katolické církvi, pedagožkou a publicistkou, osobností, jejíž odvaha a životní postoje vzbuzují dodnes zájem a obdiv. Narodila se roku 1892 ve Slatinkách u Prostějova a vyrůstala u svých prarodičů, později ji vychovávala teta. Vzdělání získala díky podpoře svého poručníka, katolického kněze Josefa Hofera. Po absolvování Dívčí klášterní školy v Přerově získala maturitní vysvědčení a začala působit jako odborná učitelka domácích nauk. Práci učitelky však posléze opustila a přijala společensky problematické postavení farské kuchařky u svého patrona Josefa Hofera ve Starém Hrozenkově, za něhož se roku 1920 provdala. Bylo jí tehdy téměř třicet let, manželovi o dvacet více. Po Hoferově vyloučení z katolické církve odešli manželé do Novosedel a poté do Luhačovic. Zde ve vilce Samohrádek zřídila Božena Hoferová penzion s veřejnou dietní kuchyní. Věnovala se i psaní a vydala vlastním nákladem učebnici vaření s rozpočty a kuchařskými předpisy.

V učebnici Hoferová představuje moderní kuchyni, která byla prosazována v progresivních školách a kurzech pro dívky v meziválečné době. Hospodárné stravování moderní doby upouštělo od přípravy extrémně složitých, zdoluhavých a nákladných jídel složených z mnoha chodů, jako tomu bylo ještě v dobách M. D. Rettigové. Soustřeďovalo se na čtyři chody svátečního obědového menu (předkrm, polévka, hlavní jídlo, zákusek), které důvtipně kombinovalo tak, aby bylo v silách jedné kuchařky připravit je bez pomoci služebné síly. Přestože ne vždy uplatnily hospodyňky v každodenní praxi vše, čemu se v době školní výuky naučily, i tak se můžeme jen obdivovat širokému repertoáru surovin a nápadité pestrosti pokrmů připravených za první republiky v městských domácnostech.

Kuchařské předpisy Boženy Hoferové jsou členěny obvyklým systémem na předkrmy, polévky, masité pokrmy, zeleninová jídla, jídla z ovoce a moučníky. Nalezneme zde dodnes obecně užívané recepty na pokrmy z tradičních místních surovin, nechybí ovšem ani předpisy na přípravu šneků, raků, lanýžů a dalších surovin, které dnes řadíme spíše k luxusním či málo dostupným. Pozornost zasluhuje řada návodů na úpravu ryb, zejména kapra, štiky a tresky, zaujme nás pestrost druhů využívané ze-

leniny i nápaditost jejího zpracování a obliba dnes spíše opomíjených druhů mas, jako telecího, skopového, krůtího a zvěřiny. Obzvláště propracované jsou předkrmy. Dělí se na teplé a studené a autorka poznamenala, že se mají podávat mezi polévkou a hovězím masem. K předkrmům řadí např. jemně nakrájenou uzenou kýtu (šunku) zdobenou rosolem a křenem, k níž se podává ocet, olej, pepř, sůl, houska anebo chléb s máslem. Dalším předkrmem může být uzený jazyk podávaný s křenem, a to studený nebo teplý. Jako předkrmy jsou podle receptáře vhodné všechny druhy rosolovaných nebo marinovaných ryb, mořští raci s majonézou anebo losos s majonézou. Vhodná je též jemná zelenina jako chřest a květák, kuře v rosolu či husí játra v rosolu, paštika z husích jater, telecí nadívané vejci s majonézou, želatina a různé paštiky. Velkou péči věnuje kuchařka taktéž zeleninovým oblohám a nejrůznějším přílohám, vhodným k masu.

Mezi recepty na masitá jídla nalezneme například vepřovou kýtu se sardelmi, telecí po vlašsku, smažené telecí řízky, karlovarský kotouč, milánskou pečení, dušeného krocana po anglicku, krocana s lanýži, krocaní salát, krocana nadívaného mandlovou anebo kaštanovou nádivkou, svíčkové řezy plněné kašovinou, pečeného krocana, telecí mozek v rosolu, nadívaný hovězí jazyk, skopovou pečení, cikánský guláš, telecí guláš s rajskými jablky i vepřový závitok s nádivkou ze slaniny, cibulky, vajec, sardelek, uzeného jazyka a pistácií. Z polévek Hoferová uvádí jak prosté tradiční polévky z místních surovin, tak cizozemské recepty inspirované středomořskou kuchyní: objevuje se zde hrachová a čočková polévka, polévka ze syrovátky, kyselého zelí, mléčná polévka kyselá, zahradnická, pивní, polévka z jarních bylinek, dršťková, celerová, gulášová, mozečková a rybí polévka, polévka z ovesných vloček, bramborová, špenátová, královská s telecím masem a zeleninou, kroupová s masem, mléčná, pastýřská a mozečková s houbami. Nechybí ani několik variant chlebové polévky. Vedle toho zde nacházíme recepty na vinnou polévku, italskou polévku s makarony a parmazánem, italskou zeleninovou minestrone s parmazánem a španělskou polévku s dušeným masem a zeleninou. Omáčky dělí na studené a teplé a do svého receptáře zařadila např. hořčicovou, cibulkovou, česnekovou, bramborovou, kořeněnou, kaparovou, okurkovou, pažitkovou, houbovou, houbovou z čerstvých hub, rajskou omáčku, povidlovou omáčku, omáčku z ovocné šťávy, šípkovou, pomerančovou, citronovou, kmínovou, vinnou, studenou křenovou omáčku, teplou smetanovou křenovou omáčku, křenovou omáčku s pomerančem, vinnou majonézu a smetanovou majonézu, která se podávala k rybě. Velkou péči věnuje receptář návodům na ukládání zeleniny na zimu, sušení, nakládání a konzervování zeleniny a ovoce. Rozsáhlou kapitolu tvoří sladké moučníky, cukroví a dorty. Jen koblihy můžeme připravit podle patera různých předpisů. Ovocné koláče, buchty a knedlíky doplňují návo-
dy na nejrůznější marmelády, rosoly a zavařované ovoce včetně ořechů, černého bezu a lesního ovoce. Z drobného cukroví vyjmenujme alespoň zázvorky, linecké cukroví, piškotové brambory plněné čokoládovým a kávovým krémem, mandlové či ořechové rohlíčky, máslové rohlíčky a vanilkové rohlíčky, oříškové tabulky, piškotové závitky, nugát, máslové trubičky, mandlové obloučky, indiány, marcipán, pařížské proužky, kávové a sněhové hubinky, nadívaný perník, cukrové fíky, medvědí pacičky a kornoutky, následuje dlouhá řada dalších pochoutek.

Naše současné stravování je mnohdy založeno na hotových jídlech a polotovarech, přesycených přidanými látkami, náhražkami a globálními produkty. Je přirozené, že mnozí strávníci se od této unifikované kuchyně odvracejí a touží po změně, pátrají po autentických chutích a objevují luxus poctivého doma připraveného jídla. Současná česká kuchyně prochází jakýmsi národním obrozením a kulinářské umění se stává kulturním tématem a turistickým cílem. Zažité předsudky o tom, že naše tradiční kuchyně je příliš těžká a kalorická, jsou vyvráceny vyhlášenými kuchařskými mistry a po jejich vzoru se k české kuchyni navrací i další gurmáni. Nic nebrání tomu, aby se některé starší recepty vrátily do našich jídelníčků, třeba právě ty z receptáře paní Boženy Hoferové.

Z receptáře Boženy Hoferové

Vánočka

1 kg mouky, čtvrt kg másla, lžička soli, 15 dkg cukru, 4 žloutky, 4 dkg kvasnic, půl litru smetany a špetka citronové kůry. Připravíme tuhé těsto, které dobře vypracujeme a necháme vykynout. Vykynuté vyklopíme na vál, přidáme k němu 15 dkg opraných rozinek, 10 dkg oloupaných na nudličky nakrájených mandlí a vše prohněteme. Těsto rozdělíme na 10 – 12 dílů, z nichž tvoříme pletence. Nahoru pokládáme pletenec dvoudílný, abychom měli pěkný vršek. Potom necháme vánočku vykynout. Vykynutou potřeme rozkvedlaným vejcem a vložíme do horké trouby, aby se rychle zapekla. Potom teplotu zmírníme a pečeme úplně zvolna asi 1 a ¼ hodiny, aby se dobře propekla. Peče se obvykle den před upotřebením. (Jako příchut' někdo přidává muškátový květ nebo anýz.)

Zeleninové paštičky

Světlou máslovou jíšku zalijeme hovězí polévkou a necháme povařit, přidáme sůl a žloutky. Omáčku na chvíli odstavíme a do prochlazeného základu vmícháme celá vejčka, na kostičky nakrájený vařený květák, mrkev, zelený hrášek, dušené houby, telecí maso, sekanou zelenou petrželku a dle potřeby zahustíme strouhanou houskou. Směs navršíme do dobře vymazaných, houskou vysypaných formiček a vaříme v páře ½ – ¾ hodiny. Podáváme s máslovou omáčkou.

Šišky s nádivkou z husích jater

Z 30 g másla, 1 žloutku, trochy soli, 120 g mouky a droždí zadělá se těsto, které se musí jemně vytlouci, aby bylo dosti tuhé. Z těsta tvoří se malé šišky, které se dají vykynout. Poté se potírají žloutkem a pečou, přiměřeně rychle. Zatím zpěníme na másle nakrájenou cibulku, přidáme nepřiliš tučná husí játra, podlijeme trochou vody a dusíme. Přidáme špetku soli a pepře a necháme vychladnout. Vychladlá játra se prolisují a promíchají. Po vystydnutí se šišky rozříznou a potřou kašovinou z jater. Mohou se plnit i jinou nádivkou, například zvěřinovou. Udané množství kašoviny je pro 5–6 osob.

Hovězí jazyk v rosolu

Jazyk se nasolí a uvaří do měkka. Měkký oloupeme a pokrájíme na plátky. Vezmeme husí játra, prolisujeme, přidáme lanýže, pepř a sůl. Plátky potřeme směsí z jater a položíme vždy dva na sebe. Masovým rosolem se vylije forma do výšky 1 cm. Na rosol poklademe plátky jazyka, necháme zatuhnout a zalijeme zbytkem rosolu. Vše se nechá ztuhnout a ozdobí petrželí.

Štika na sardelích

Očištěná štika se nasolí, přiváže na 2 špejle a dá na plech do rozpáleného másla. Po povrchu se natře sardelovým máslem a dá do trouby péci. Při pečení podléváme dle potřeby vodou a poléváme vlastní šťávou. Šťáva se na závěr přecedí a ryba se podává v celku.

Praví šneci

Do vody dáme trochu soli, ½ cibule, 3 hřebíčky, kousek másla, citronovou kůru, hřebíčky ze sardelí, tymián, bobkový list. V takto ochucené vodě vaříme šneky 3 hodiny. Nádivku (na 1 kopu šneků) hotovíme z ¼ kg másla, 1/8 kg očištěných sardelek, kůry z půlky citronu. Přidáme 3 strouhané housky, 2 stroužky česneku, jemně usekané šneky a trochu muškátového květu. Vše se dobře promíchá. Nyní dáme do očištěných skořápek kávovou lžičku polévky, skořápky naplníme připravenou směsí a dáme na pekáč. Podlijeme polévkou a dusíme ½ hodiny. Místo pravých šneků můžeme připravit nepravé šneky z ¼ kg telecího masa, dušeného na másle.

Plněná brukev vodnice

Z mladé vodnice opatrně vydlabeme vnitřek, načež ji uvaříme ve slané vodě doměkka a naplníme nádivkou. Kousek šunky nebo uzeného masa nasekáme najemno, přidáme 1 vejce, sůl, posekanou uvařenou dužinu z brukve, trochu pepře a nového koření. Brukev se plní směsí, nahoru dá se malý kousek másla, přiklopí skrojeným vrškem a dusí na másle doměkka – občas se podlijí polévkou. Brukvíčkami obkládáme pečená masa.

Plněná kapusta

Z hlávky kapusty obereme listy, očistíme je a spaříme slanou vodou. Poté listy osušíme a plníme nádivkou: hovězí a vepřové maso se umele, osolí, přidá se cibule, pepř a slanina. Z masa vytvoříme menší šišky, které obalujeme listy, zajistíme párátkem a dáme opéct na rozpálený omastek. Když jsou trochu opečené, podlijí se vodou a dají do trouby dodusit. Šťáva se zapráší moukou a nechá se povařit.

Vzpomínka a poděkování bývalým funkcionářům a trenérům fotbalu

Stále vzpomínáme na dnešní fotbal, ale zapomínáme na dobu, kdy a za jakých podmínek se začínal na Hrozenku fotbal hrát.

Převlékalo se na trávníku, jelikož nebyly žádné šatny. Kdo se o to postaral, tak byl pan Josef Miko, který dovezl buňky. O chod fotbalu se začal starat pan Zdeněk Chovanec, po něm to převzal pan Josef Vaculík. Oba byli aktivní fotbalisté. Já pod panem Vaculíkem pracoval, klobouk dolů před ním, uměl se postarat jak o shánění hráčů ze slovenské strany (Karas, Janko Sedláček, Vlado Brázda, Bula atd.), ale taky místní (Staňa Kolaja, Marek Šopík, Radim Michalčík, Roman Juračka, Jožka Šišlák, Staňa Habáník a Dušan Šopík, který už mezi námi není). Pan Josef Vaculík se uměl postarat o turnaje Pavla Šišláka. Chtěl bych také touto cestou poděkovat trenérům žáků, panu Stanislavu Habáníkovi, který měl velké úspěchy. Dále panu Viktorovi Orságovi, který měl zásluhu na založení žáků. Vážím si i dobrého přístupu pana Petra Husařika u přípravky, který ani nebyl oceněn jak by měl být. Proto mu moc děkuji!

Děkuji všem za to, co udělali pro hrozenký fotbal.

Zpracoval František Franěk, bývalý člen ještě pod názvem
TJ Starý Hrozenkov

Příloha fotografie z roku 2004 a 2005

Včelařský rok ve Starém Hrozenkově

Základní organizace Českého svazu včelařů Starý Hrozenkov je zájmový spolek, který sdružuje včelaře z obcí Starý Hrozenkov, Vápenice a Vyškovec. Činnost spolku je zaměřena na vytváření podmínek pro provozování včelařství, vzájemnou pomoc, výměnu zkušeností a zejména na udržení a rozvoj včelařství v regionu. V posledních letech se zvláště soustředí na zajištění co nejlepšího zdravotního stavu včelstev.

Včelaři působí v malebné krajině Bílých Karpat na Kopanicích, která je známá svou bohatou biodiverzitou a unikátní flórou. Tato oblast poskytuje včelstvům ideální podmínky díky pestré škále kvetoucích rostlin, což se pozitivně odráží na kvalitě a chuti místního medu.

Uplynulý včelařský rok ve Starém Hrozenkově byl odlišný od roku předešlého. Příznivější teploty od jara umožnily včelařům dosáhnout vyšších výnosů medu, což na první pohled představuje pozitivní trend pro regionální produkci. Stabilní a vyšší teploty podpořily intenzivní kvetení rostlin, a poskytly tak včelstvům bohatý zdroj nektaru.

Teplé a vlhké podmínky ale zároveň vytvořily ideální prostředí pro šíření kleštíka včelího (*Varroa destructor*), který je včelím parazitem. Jeho činnost a přemnožení ve včelstvech se pak označuje jako varroáza. Šíření varroázy může vést k oslabení včelstev a případně také k jejich úhynu, což má přímý dopad na budoucí výnosy a stabilitu včelaření.

Tato situace poukazuje na nutnost efektivnějšího monitoringu zdravotního stavu včelstev. Spolek intenzivně pracuje na vytváření podmínek pro účinný boj proti těmto hrozbám. Zaměřuje se na informování svých členů v oblasti prevence a léčby nemocí a hledá moderní způsoby léčby včelstev.

Zdraví včelstev není jen otázkou samotného včelaření, ale má i širší ekologické a společenské dopady. Včely hrají klíčovou roli v opylování rostlin, čímž samy přispívají k biodiverzitě krajiny. V krajině Bílých Karpat je jejich opylovací činnost nezbytná pro udržení pestré a zdravé přírody. Pro zajištění dlouhodobé prosperity včelařství

v regionu je zásadní komplexní přístup, který zohledňuje ekonomické, ekologické i zdravotní aspekty chovu včel.

Spolek včelařů ve Starém Hrozenkově si uvědomuje tyto výzvy a je odhodlán nadále vytvářet podmínky pro udržitelný rozvoj včelařství. Vzájemná pomoc, výměna zkušeností a společné úsilí o zdravá včelstva jsou klíčovými prvky naší strategie. V konečném důsledku největší hodnotu přinášejí včely lidem v podobě opylovací činnosti a produkce včelích produktů (med, vosk, propolis, mateří kašička a další), což je přínosné pro celou komunitu i okolní přírodu.

Mgr. Tomáš Juriga
Jednatel ZO ČSV Starý Hrozenkov

Podzimní přírodovědné exkurze Informačního střediska

V říjnu uspořádalo pro zájemce Informační středisko pro rozvoj Moravských Kopanic ze Starého Hrozenkova další dvě přírodovědné exkurze do okolí.

13. října 2024 jsme se vydali společně s Blankou Chlebovou z Uherského Brodu (vedoucí kroužku Houbaři UB) za houbami do okolí lokality nazývané Řepové. V neděli 20. října 2024 jsme pak zase poznávali málo známý lom Lokov s geoložkou Muzea jihovýchodní Moravy paní Andreou Dovicovou.

Původně jsme exkurzi za houbami plánovali už na srpen, ale bylo takové horko a sucho, že nerostlo skoro nic. Po horkém létě přišlo pak několik deštivých týdnů na přelomu září a října, a to teprve nastaly pravé houbařské „žně“. I pro naši vycházku to byly konečně ty správné podmínky. Dověděli jsme se během houbařské exkurze spoustu zajímavostí o jedlých, nejedlých i jedovatých houbách přímo v terénu. Paní Blanka nám ukázala a vysvětlila, jak odlišit některé jedlé a chutné houby od těch, kterým bychom se měli spíše vyhnout.

Některé houby jsou vyloženě krásné vzhledem, některé dokonce už i svým názvem. Myslím, že všem se nám zalíbila třeba taková strmělka mlženka nebo lakovka ametystová. Ty názvy hub jsou často až poetické či pohádkové. Na závěr nám Blanka ukázala místo, kde roste spousta krásně oranžových ryzců smrkových, kterých jsme si nasbírali plné košíky a vyrazili jsme k domovům, abychom si je rychle upekli na másle a na kmíně.

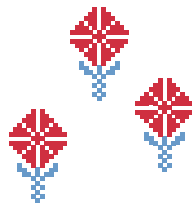

V říjnu jsme uspořádali už druhou letošní geologickou exkurzi s paní Andreou Dovicovou, která pracuje jako geoložka pro Muzeum jihovýchodní Moravy. Tentokrát jsme se s ní vydali do zapomenutého lomu Lokov. Setkali jsme se na Žitkové u bývalých kasáren a vydali jsme se pěšky k lomu. Někteří za námi přišli k lomu z druhé strany, od Krhova, protože to měli blíž nebo se obávali strmé cesty, která k lomu vede od Žitkové. Lom Lokov skrývá nejedno překvapení. Kromě toho, že je v něm krásné pěnovcové prameniště, byla zde nalezena kdysi také velká zvláštnost – jantar v pískovci. S kladívky jsme se tedy po teoretickém úvodu vydali hledat další poklady v lomu. Jantar se nám bohužel nalézt zatím nepodařilo. Našli jsme jiné geologické zajímavosti. Stihli jsme si opět i špekáčky a po cestě zpět na Žitkovou jsme ještě poznávali další houby, protože Blanka Chlebková byla účastníkem i naší geologické exkurze.

Děkujeme oběma zkušeným a milým lektorkám za provázení i poučení a také všem účastníkům za společně strávený čas a za pozornost. Pokud bude zájem, příští rok můžeme v exkurzích pokračovat.

Obě akce spolufinancoval Zlínský kraj, kterému také děkujeme.

Renata Vaculíková (IS Kopanice)

Vánoční stromeček kdysi a dnes

K oblíbeným vánočním tradicím a symbolům, se kterými se dodnes setkáváme téměř v každé domácnosti, patří zdobení vánočního stromečku. Každý má svůj oblíbený druh jehličnatého stromku, který si nazdobí dle svého vkusu a kterým si zároveň krásně provoní dům. Někde jsou to jedle, jinde borovice nebo smrčky.

Tradice zdobení vánočních stromečků se údajně zrodila v německých městech někdy v 16. století a byla snad spojena s dřívějšími starogermánskými zvyky o slunovratu. Nejdříve stromky zdobili ovocem, sladkostmi a světly venku ve volné přírodě, potom si je lidé přenášeli domů. Zavěšování pamlsků na stromky pak mělo chránit živé obyvatele domů před mrtvými dušemi, které v době slunovratu měly přicházet z lesa. Lidé věřili, že když mrtví sní všechny sladkosti, budou nasyceni a neublíží už potom lidem v domě. K tomuto rituálu patřil i zvyk „nevstávání od vánočního stolu“, aby duše nezasedla uvolněné místo. Světly pak uctívali boha slunce – Ódina. Stromky při svých rituálech zdobili také Keltové. V Irsku se zase traduje legenda o opatu Kolumbánovi, který při misi do Burgundska umísťoval na strom pochodně. Lákal jimi věřící, kterým potom vyprávěl o narození Ježíše Krista. Tak se prý spojil symbol stromu s rituálem oslavy narození Krista. Novodobě zdobený vánoční stromeček se sladkostmi, ovocem a papírovými ozdobami byl pak v roce 1570 zaznamenán v Brémách.

Starí Slované zdobili rozsochatou větev nebo špičku jedle nazývanou „chvojka“, kterou věsili špičkou dolů už na vchodové dveře, a to opět kvůli mrtvým, kteří se měli nasytit ještě venku za dveřmi a nevstupovat pak do domu. Stromky si zdobili hlavně jablky, červenými stužkami, ale také překvapivě i vajíčky či ručně vyrobenými ozdobami.

Tento zvyk zdobení vánočních stromečků přetrval, přejala jej i katolická církev a spojila jej s podobenstvím života věčného. Také má symbolizovat strom Adama a Evy z ráje, kteří slaví svátek právě 24. prosince.

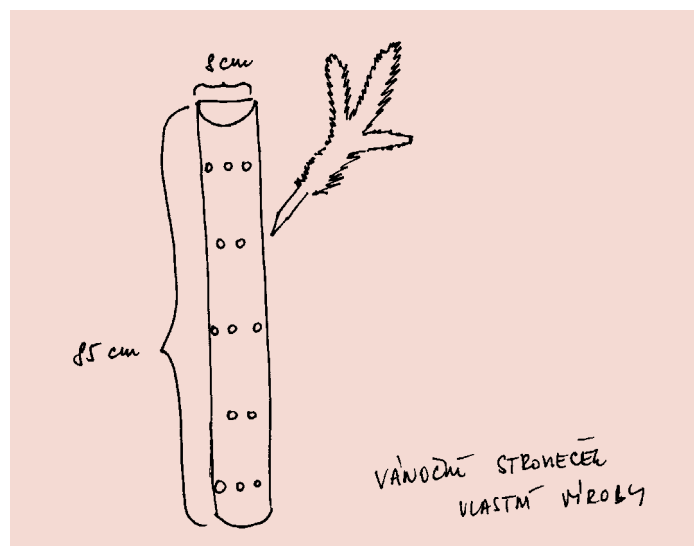
U nás se údajně objevil první novodobý vánoční stromeček v Praze v roce 1812. Tehdejší ředitel Stavovského divadla pan Liebich chtěl potěšit stromečkem hosty svého domu. Inspiroval se v rodném Bavorsku.

U nás na venkově se stromečky začaly objevovat až ve druhé polovině 19. století. Stromečky se zavěšovaly dříve u stropu špičkou dolů, a to zejména z praktických důvodů. V malých domcích bylo málo místa a hodně lidí, stromek na podlaze či stole by překážel. (zdroj informací o tradici vánočních stromků: www.kudyznudy.cz)

Ať už se tato pěkná tradice zrodila kdekoliv, je to zvyk moc hezký a stále oblíbený. Děti si bez stromečku dnes Vánoce jen těžko dovedou představit.

Stromeček jinak

Jako malí jsme také mívali živý stromeček postavený na stole v obýváku. Bylo nám však líto, že každý rok přijde nazmar další stromek. Umělý stromek jsme nechtěli, je sice dlouhověký a praktický, ale zase nevóní a není tak hezký jako ten z lesa. Už pár desítek let tak u nás zdobíme na Vánoce stromek vlastní výroby. Máme na půdě podélně rozpůlený kmen borovice s otvorem vzadu na zavěšení, který se o Vánocích snese dolů. Do polokmenu jsou v několika řadách zepředu vyvrtány otvory, do kterých se pak vsunují čerstvé kratší borovicové větvičky (asi 15 ks). Vytvořený stromeček se potom zavěsí na zeď na skobičku až skoro ke stropu a ozdobí se. Šetří to nejen místo a peníze, ale hlavně uchráníme od zničení další strom. Pokud by se vám náš nápad líbil, můžete si jej také třeba zkusit vyrobit. Velikost a délku kmene a počet řad větví si můžete přizpůsobit dle své potřeby, vkusu a volného místa.

Renata Vaculíková IS Kopanice

DAROKVĚT

Krásné květiny, lokální nebo ručně vyráběné produkty, dobré víno od vyhlášeného vinaře Zlomek&Vávra či skvělou kávu (a to i s sebou) – to vše najdete v nově otevřené provozovně Darokvět ve Starém Hrozenkově.

Najdete zde nejen klasické řezané květiny, vázané kytice, pokojovky, venkovní květiny, ale na zakázku je možné připravit například Flower boxy, které jsou aktuálně velmi oblíbené i díky tomu, že mají životnost až 14 dnů. Stejně tak najdete v nabídce sezónní věnce (podzimní, adventní), smuteční kytice a není problém vytvořit kytici nebo věnec přesně podle vašich požadavků.

Každý si občas láme hlavu s tím, co koupit kamarádce k narozeninám, sestře ke svátku nebo babičce jen tak pro radost. V Darokvětu takový dárek určitě vyberete. Každou ženu přece potěší krásná kytka nebo voňavá svíčka a pro muže zde můžete vybrat nějakou lahvinku dobrého vína nebo skvělou medovinu z Nivnice. Kvalitní čokoláda z čokoládovny Janek z Uherského Brodu nebo pochutiny od Gajdůška z Hradiště jsou taky skvělou volbou.

Otevírací doba je:

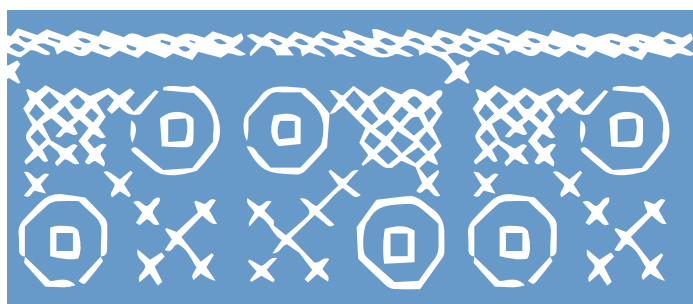
Středa	9:30 – 12:00	13:00 – 17:00
Čtvrtek	9:30 – 12:00	13:00 – 17:00
Pátek	9:30 – 12:00	13:00 – 17:00
Sobota	9:00 – 11:00	

Zakázky přijímáme na telefonním čísle: 777 627 833.

Myslíme si, že služba tohoto typu v obci chyběla, a proto jsme rádi, že máme tu možnost Darokvět provozovat.

Budeme rádi za Vaši podporu a budeme se těšit na návštěvu naší provozovny.

Kateřina Pípková

Rybí kostička...aneb první pomoc jak s ní ven...

Blíží se Vánoce, nejkrásnější období roku. Pro mnoho lidí symbol klidu, štěstí a doby hojnosti, kdy se schází rodina, přátelé a užívají si radostné chvíle. Rodinná idylka se však může u svátečního stolu rychle změnit v případě uvíznutí rybí kostičky a vyvolat nemalou paniku. Rybí kost, která vám náhle uvízne v krku, nebývá ve většině případů život ohrožující, i když to tak může vypadat. Přesto je dobré jíst rybu vždy pomalu, po malých kouscích a s opatrností.

A jak postupovat, když uvízne rybí kost v krku?

1. Často pomáhá zapít kost vodou nebo kyselým nápojem. Sníst kousek měkkého- například kousek chleba nebo banán, který může kost uvolnit a posunout.
2. Zkusit silně kašlat- obranný mechanismus, který slouží k očištění krku.
3. Zachovejte klid a nesnažte se kostičku vytahovat prsty ani násilím nějakými nástroji, aby nedošlo k jejímu zatlačení hlouběji.
4. Pokud však kost zůstává v krku, způsobuje ostrou bolest, škrábání, nebo je problém s dýcháním, vyhledejte okamžitě lékařskou pomoc.

K dispozici jsou tyto ORL ambulance:

ORL ambulance Uherský Brod (nová poliklinika)

MUDr. Grančaiová, Po – Pá od 7 – 15 hod, Tel: 572 638 025

MUDr. Sládek/Mudr. Pustina, Tel: 572 638 141

Nemocnice Uherské Hradiště, ORL ambulance

Po – Pá 7.15 – 15.30 hod, Tel: 572 529 676

Nemocnice KNTB Zlín ORL ambulance

Po – Pá 7.00 – 15.30 hod, Tel: 577 552 722

Nemocnice KNTB Zlín oddělení ORL 24 hod/D, Tel: 577 552 727

Nemocnice Kroměříž ORL 24hod/D, Tel: 573 322 316

V případě ohrožení života volejte tísňovou linku 155

Rybí kost v krku. Online. In: První pomoc živě. 2. Dostupné z: <https://www.prvnipomoczive.cz/wp-content/uploads/2020/05/prvni-pomoc-rybi-kost-v-krku.jpg>. [cit. 2024-11-03].

Přejeme krásný advent a nádherné Vánoce. Ať Vám tento čas přinese spousty radosti a kouzelných chvil s blízkými.

Zigová Bohumila

Úvěr s úrokem
3 %
ročně

PŮJČÍME VÁM SE SKVĚLOU SAZBOU AŽ 2,5 MIL. Kč BEZ ZAJIŠTĚNÍ

Půjčte si od nás na energeticky úsporná řešení s úrokem **od 3 % ročně**.

- Úvěr k dotaci Oprav dům po babičce
- Půjčíme vám až dvojnásobek dotace
- Společně zjistíme, co a za kolik vašemu domu pomůže
- Splátky si rozložíte až na 20 let
- Poskytneme vám dotační poradenství

nová

zelená

úsporám

ČSOB Stavební spořitelna
jdem vám naproti

František Bartek | tel.: 602 536 366

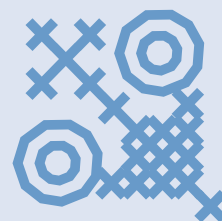

Kopanická osmisměrka

„Čo raz z huby vypuscíš, Tajenka”

Z	Š	T	Y	H	C	U	T	Š	Y	T
A	Z	A	C	E	L	I	N	A	R	E
C	M	M	I	P	H	R	A	N	T	B
E	A	T	O	S	P	C	Ě	I	Á	R
R	E	C	A	R	V	Ú	A	Z	Á	H
P	R	Í	P	O	R	Y	Š	D	Š	C
O	R	B	Y	O	J	I	N	E	A	K
Š	O	Y	Č	N	B	A	P	Z	Í	J
Č	N	N	Ě	Á	Š	L	B	D	V	R
A	Ý	Á	K	C	E	Í	Á	Y	Š	Z
J	P	Y	J	C	A	T	K	T	H	Y

CHRBET	JADAC	TYŠTUCH	ŠIBÁKY
CMAR	NĚÚROČNÝ	TÁL	
CÍBY	POŠČAJ	ZACELINA	
DZEDZINA	PRÍPORY	ÚVRACE	
HRANT	PSOTA	ŠANDÁR	
HYBAJ	RECAZ	ŠEPLEC	

ŘEŠENÍ KŘÍŽOVKY Z MINULÉHO ČÍSLA:

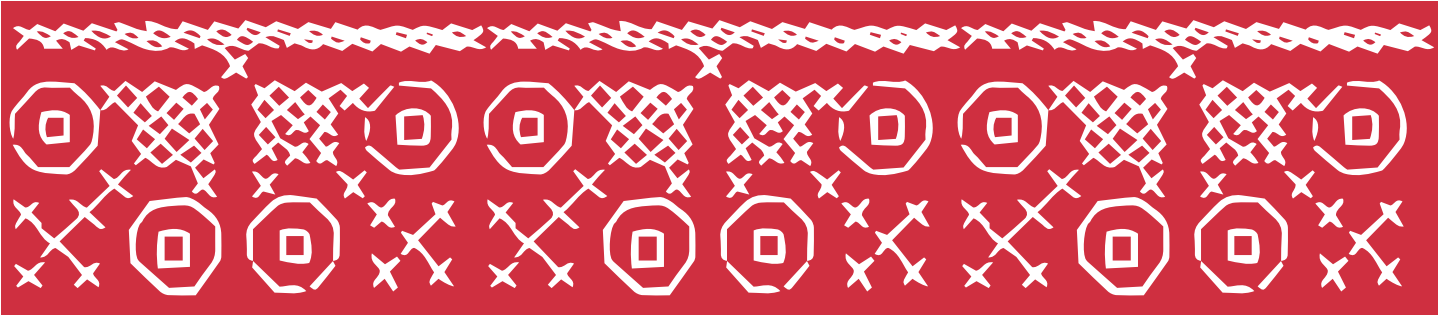
BÁRDZE - IVORKY - ŠÚCHY - ŠPATA - ONUCA - FARFÁNKA - VECHEC - KERCHOV - ZÁMLATNÝ - KOTOVICA - ARMARA

Osmisměrku sestavila Nikola Gabrhelová

Kalendář plánovaných akcí od 1. ledna 2025 do Velikonoc, Zpravodaj č. 3/2024

Datum akce	Název akce	Místo konání	Pořadatel
22. února 2025	Sportovní ples	KD Starý Hrozenkov	FK Starý Hrozenkov
Únor 2025	Dětský karneval	KD Starý Hrozenkov	Sportovně-kulturní komise obce Starý Hrozenkov a partneři
8. únor 2025	Krojový ples	Hotel Kopanice	Obec Žitková
Únor – Březen	Kurz pletení proutěných košíků	Starý Hrozenkov	IS Kopanice
1. března 2025	Fašjankové obchůzky		

Uvádíme jen termíny akcí, které se do uzávěrky tohoto čísla podařilo zjistit.

Zpravodaj Moravských Kopanic č. 3/2024
Periodický tisk územního samosprávného celku.
Vydáno 12. prosince 2024 ve Starém Hrozenkově
Vychází třikrát ročně (na jaře/v létě/na konci roku)
Evidenční číslo periodického tisku: MK ČR E 24471
Vydavatel: Obec Starý Hrozenkov, 687 74 Starý Hrozenkov 3
IČO: 00291331

Redakce velmi děkuje všem, kteří připravili zajímavé články, poslali fotografie, zajistili krásnou grafiku i tisk či jakkoliv jinak pomohli s přípravou Zpravodaje. Velmi si toho vážíme. Otištěné názory a stanoviska nemusejí vždy odrážet názor redakce. Redakce si vyhrazuje právo pro úpravu a krácení článků, aniž by došlo ke změně jejich smyslu a významu.

Zpravodaj bude příští rok vycházet z úsporných důvodů jen dvakrát ročně (začátkem července před Kopaničáckými slavnostmi a pak před Vánocemi).

Distribuční místa Zpravodaje:
Obecní úřady Starý Hrozenkov, Vápenice, Žitková; Informační středisko ve Starém Hrozenkově, COOP Starý Hrozenkov, Potraviny Petra ve Starém Hrozenkově, Muzeum Bojkovska v Bojkovicích

Redakční rada: Jan Janků, Renata Vaculíková, Michal Šišovský, Bohumila Zigová, Jaroslav Bártek, Nikola Gabrhelová, Lenka Hermannová
Adresa pro zasílání příspěvků do Zpravodaje: iskopanice@iskopanice.cz, UZÁVĚRKA PRO DALŠÍ ČÍSLO JE 2. ČERVNA 2025
Grafická úprava: www.tiskdo1000.cz
Foto na titulní straně: Jiří Zerzán
Jazykové úpravy: Uvítáme dobrovolníky
Tisk: Tisk Pětka s.r.o., provozovatel internetové tiskárny www.tiskdo1000.cz
V elektronické podobě bude se zpožděním zpravodaj dostupný na webu.
obce.starýhrozenkov.cz
Za věcnou správnost odpovídají autoři článků.